

tagelsen, at man kan give Aftensvarfel ved den Veilighed.

Endelig skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at der i § 2 og § 22, sammenholdte med hinanden, bruges Udtryk, hvorefter det ene ophæver det andet. Det foreslaas nemlig i § 2, at § 1 i Lov af 30te December 1858 ophæves med Hensyn til Bestemmelsen om de visse Arbeidsdage; Sogneraadet kan forlange af Husmændene; men dernæst foreslaas det i § 22, at den samme Lov helt ophæves; derved synes jeg egentlig, at Bestemmelsen i § 2 bliver ganske overflødig, thi naar man ophæver hele Loven, maa § 1 da ogsaa være ophævet; men det er jo kun en ren formel Bemærkning. Der er enkelte andre Bestemmelser, som der nok kunde være Udstilligt at sige til. Saaledes maa det jo siges med Hensyn til § 8, at 2 Skpr. Hartkorn er en ren villaarlig Grændse, men den kan vistnok være rigtig, og jeg tror nok, at den vil ramme det Rette, saa jeg skal ikke have Noget, at indvende derimod. Derimod synes jeg, at der kunde være Grund til ved samme Paragraf at faae en Tilføining om, at saadanne Husmænd og Indsiddere, der ikke længere ere arbejdsdygtige, eller som have naaet en vis Alder, f. Ex. 60 Aar, ere fritagne for den Byrde. Man har noget Saadant i mange Egne i Praxis, men jeg tror, at det vilde være rigtigt, at det blev fastslaaet som en Ret for Vedkommende. Det er jo Folk, som ikke have Naad til at leie, naar de ikke selv kunne udføre Arbejdet, og desuden træffer det jo ofte paa Landet saaledes, at naar man tilsiger samtlige Husmænd til Snefastning, er der slet ingen at leie. Ligeledes tror jeg, at det vilde være heldigt at tage under Overveielse, om der ikke er en vis Art Folk paa Landet, der burde tage Del i denne Byrde, men som efter Lovforslaget vistnok slet ikke kunne tages med, f. Ex. saadanne Smaahandlende og Haandværkere, som hverken kunne kaldes Husmænd eller Indsiddere, og som ikke have nogen Bygningsafgift at svare; jeg kan ikke indse, hvorfor de ikke skulle have samme Byrde, som Folk, hvem de ere ligestillede med, naar man i det Hele taget tager den Slags Folk med. Det er disse enkelte Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at fremføre ved de enkelte Paragrafer; jeg skal indskrænke mig hertil, da jeg antager, at Sagen vil blive Gjenstand for en næste Prøvelse i et Udvalg. Derimod skal jeg henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være rigtigt at indføre den Ordning, som, saavidt jeg veed, Landstinget selv i Begyndelsen af Halvfjerdsierne har anbefalet og nok end-

ogsaa vedtaget, nemlig at Snefastningsbyrden paa Landet skulle være en personlig Byrde, hvortil man kun kunde tilsige alle Mandspersoner mellem 25 og 60 Aar, imod at de fik en vis af Amtsraadet fastsat Dagløn for deres Arbejde, men det er kun en Hensætning, jeg skal tillade mig at gjøre til nærmere Overveielse. Det kunde maaste heller ikke være ganske overflødig, at der til et eller andet Sted, maaste nærmest til § 8, blev gjort en Tilføining om, at Kvinder ikke kunne tilsiges til personligt Arbejde ved Snefastning. Jeg tror ikke, at det er et Arbejde, der egentlig passer for Kvinder; det er kun nogle faa Aar siden, man oppe i det nordvestlige Jylland kunde se, at Folt sendte deres Tjenestepiger ud til Snefastning, og det tror jeg ikke er heldigt. Hermed skal jeg anbefale Lovforslagets videre Fremme.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg maa tilstaa, at jeg egentlig ikke havde tænkt at tage Ordet her, da det forekommer mig, at der ikke er Andet at gjøre, end at rose dette Lovforslag i høie Toner, men for Resten tæller det godt nok for sig selv. Det forekommer mig at være et saa vel gennemtænkt og gjenmemarbejdet Lovforslag, at jeg tvivler om, at det i Grunden vil blive bedre ved at blive Gjenstand for Udvalgsbehandling, det synes mig derfor, at vi helst maa lade Forslaget gaa lige til 2den Behandling uden Udvalg. Naar jeg alligevel har bedt om Ordet, er det nærmest for at knytte nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der jærlig kom fra det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen). Angaaende § 1, yttrede det ærede Medlem, at han fandt det heldigere, om der i Stedet for de Ord i § 1: „de indenfor Kommunens Grændser beliggende offentlige Veie“ kom til at staa: „de indenfor Kommunens Grændser beliggende ikke-private Veie“. En saadan Vending forekommer mig at være en noget farlig Sag, thi, som det ærede kongevalgte Medlem bemærkede, er der mange Veie, som man har undladt at optage paa Regulativet, men ved Siden deraf er der ogsaa mange, man har glemt at faae hørt derfra; der er mange af disse ikke-private Veie, som det vilde være uhyre byrdefuldt ogsaa for Sogneraadet at skulle faste, og som i Grunden aldeles ikke burde være private eller offentlige, men som burde være nedlagte; jeg er derfor ikke enig med det ærede Medlem i saa Henseende. En anden Bemærkning gjælder § 3. Med Hensyn til den sagde det ærede Medlem, at han ikke kunde være med til Vicitation, idet han mente, at det var en forfarlig Fremgangsmaade, ja, han yttrede sig endogsaa saa skarpt,